

Bijna weekend

Na een week van hard werken hebben we bijna weekend. We zijn flink opgeschoten met de bouw. De hele week is er nog gemetseld om de muren op de hoogte te krijgen en nu de puntgevels ook klaar zijn, kunnen we vandaag het dak er op zetten. Het is heel leuk om te zien wat we in een week al met elkaar bereikt hebben.

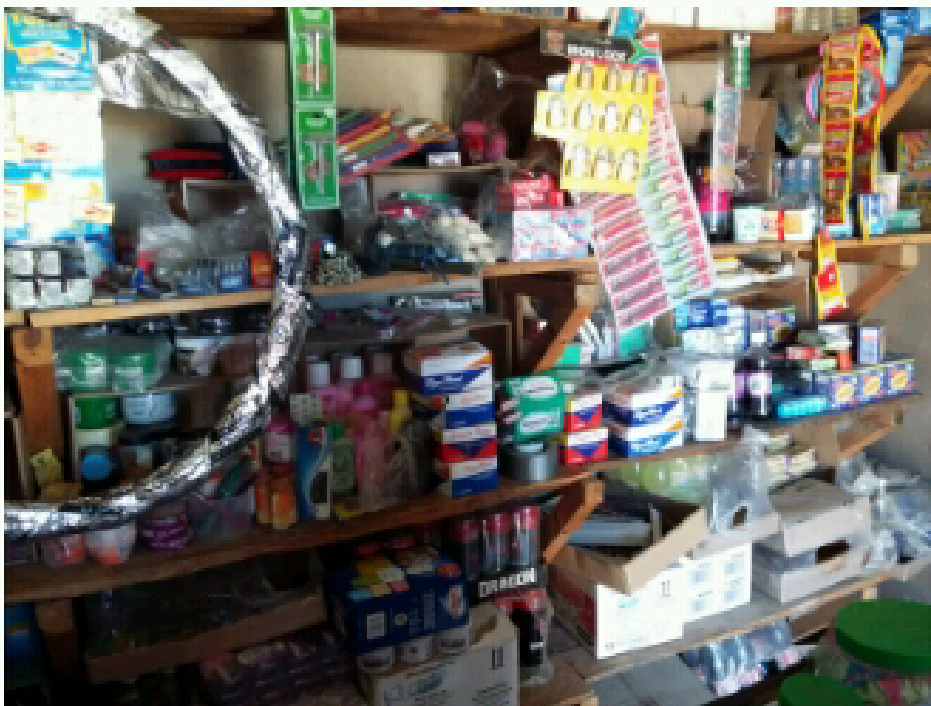

Naast het metselen, hebben we ondertussen ook al de slag te pakken in het stucen van de wanden. Nadat we eerst nog meer specie op de vloeren strooiden dan op de muren smeerden, schieten we nu al aardig op. De eerste vier kamers zijn al klaar en vandaag gaan we weer verder. Langzaam begint iedereen al hardop te denken over het bouwen van zijn of haar eigen huis.

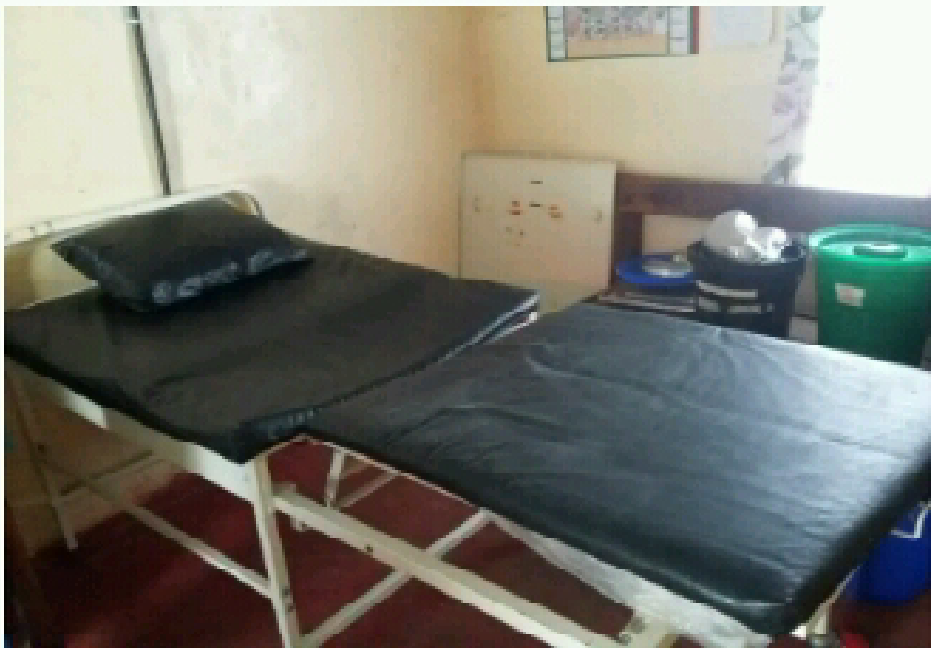
We krijgen ook veel complimenten van de lokale bouwvakkers die enthousiast met ons meewerken. Vrijwel allemaal doen ze dit vrijwillig. De school biedt namelijk niet alleen kansen voor hun eigen kinderen, maar zorgt er voor dat ook de omgeving zich meer ontwikkelt. Je ziet in het dorpje meer winkeltjes ontstaan. Hier verkopen ze allerlei kleine dingetjes als zeep, olie en dergelijke. Kleding en schoenen zijn allemaal tweedehands, maar mensen hebben hier wel behoefte aan. Hieronder zie je een voorbeeld van een winkeltje

Helaas konden we dinsdag ook nog niet starten met het kinderwerk, er was helaas weer een sterfgeval in het dorp. Weer was een jonge vrouw overleden, de gemiddelde levensverwachting is 53 jaar en dat wordt op deze wijze heel duidelijk zichtbaar. Wel konden we aanvangen met de verschillende cultuurbezoeken. Een aantal groepen bracht a

I een bezoek aan de lokale kliniek. Hier worden de, ongeveer 5000, inwoners geholpen bij de eerste medische nood. Dit varieert van hoofdpijn tot besnijdenis voor mannen en controles bij vrouwen gedurende hun zwangerschap. Maar ook aids en malaria patiënten worden hier behandeld. Er is geen dokter, maar een verpleger staat de mensen bij geholpen door een tweetal assistenten. Alles wordt getoond en Beatrice, die in opleiding tot arts is, mocht gelijk al meelopen met het spreekuur.

Ook werden de eerste huisbezoeken afgelegd door verschillende groepen. Hier werden de armoedige omstandigheden waarin mensen moeten leven nog zichtbaarder. Kinderen met opgezette buikjes en een gebrek aan de primaire levensbehoeftes raakte ons.

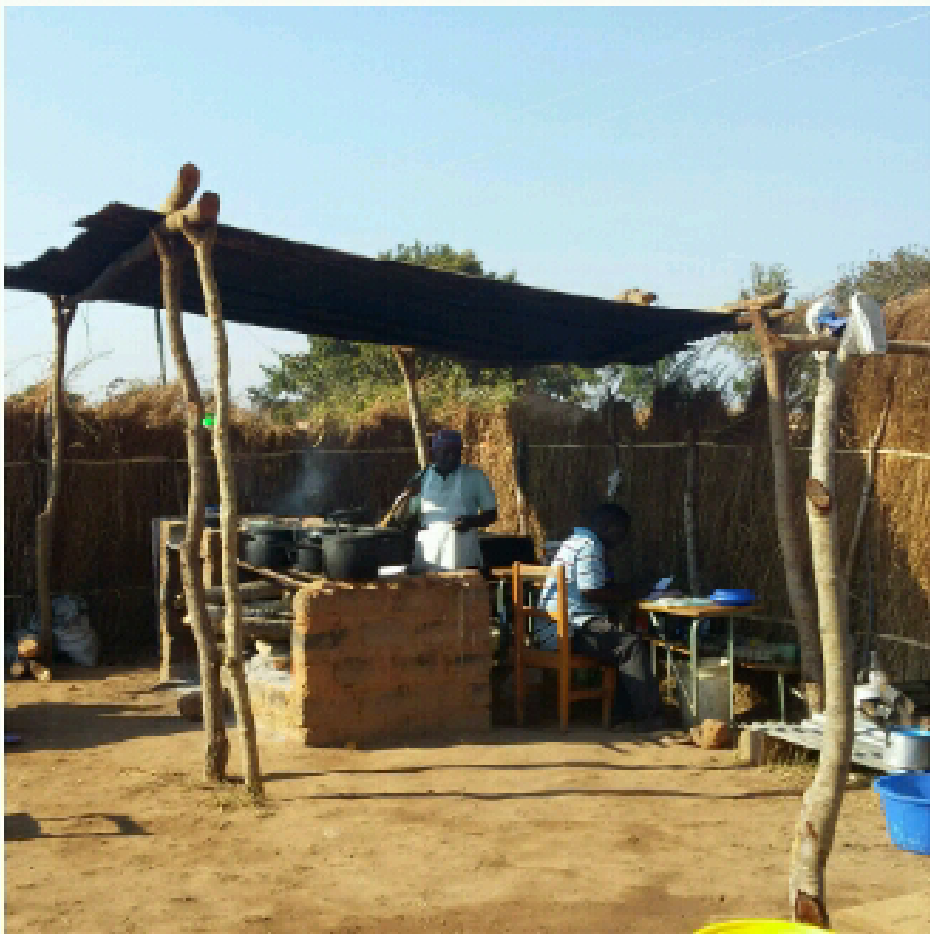

De mensen leven in lemen hutten die naast heel stoffig, in het regenseizoen onvoldoende beschutting geven tegen de regen.

Het kinderwerk is woensdag weer opgepakt en dit hebben we geweten. De groep kinderen groeit elke dag. Gisteren waren het er meer dan 200 en allemaal zijn ze enthousiast en doen ze mee met de verschillende activiteiten. Als er wat uitgedeeld wordt is het wel even dringen.

We worden goed verzorgd door de lokale mensen. We krijgen goed te eten, dit zorgt er voor dat iedereen in een goede conditie blijft. Iedereen is dan ook goed gezond. Dit is af en toe wel even vervelend, vooral als je ziet hoe anderen het hier hebben. Maar zouden wij hetzelfde eten, dan hielden we het nog geen week vol, zonder ziek te worden. De mensen begrijpen dit ook.

De avonden worden gevuld met afwisselend een serieus programma, spelletjes en show. Het laatste in de vorm van een spel geleid door twee enthousiaste spelleaders. Dit weekend gaan we op bezoek bij een bananenplantage en een boer die giraffes in zijn achtertuin heeft, dat doen mensen blijkbaar hier. Een aantal mensen gaan uit logeren voor een nacht bij enkele lokale mensen en zondag wordt de interland Zambia tegen Nederland gespeeld. Vandaag zijn ook nog enkele mensen aan het werk bij een boer in de omgeving om dat mee te krijgen. Ondertussen wordt het hier op het terrein steeds rustiger, nu ook de leerlingen van de school vakantie hebben. De meeste gebruiken deze vakantie om hun familie op te zoeken.

We lezen jullie groeten regelmatig op de site van Word Servants (www.worldservants.nl/groeten) en willen jullie allemaal bedanken daarvoor en doen jullie de groeten terug.

Namens de groep

Richard